

איגרוף

כמעט כמו בתצוגת אופנה

תחרות האיגרוף שנועדה לבחון את כוחם של מתאגרפי מכבי לפני פשיטתם הגדולה עם ספורטאי ביתר בחודש הבא. מילאה עד אפס מקום את אולם מכבי החיפאי הצר. הפעם, שלא כתמיד, הקדימו לרכוש את הכרטיסים היקרים דוקא אנשי היכולת בגיל המבוגר שהופיעו עם נשותיהם לבושות הדר שהיה הולם כל תצוגת אופנה. לנוער, חסיד ספורט הזירה, נותרו כמה מאות מקומות אחוריים בלבד, דבר שאילץ את ה"משטרה לעצור בעד גלים של צעירים שלא זכו לכרטיס, נשארו לאכזבתם בחוץ תחת גשם שוטף.

המכבים מתלאביב, חיפה ונתניה החליפו מהלומות עזות לפי סדר המשקלות, שאפו להוכיח למרכיבי הנבחרת כי הם ראויים לייצג את ארגונם בחודש הבא.

שלושת הסיבובים, סגן את המכות שניתכו על פניו באומץ בלתי רגיל. "כדי ללמוד להכות צריך לדעת תחילה לספוג אותן", אמר לאחר הקרב, שלהו בשאגות אדירות של הקהל החיפאי.

היתה זו הוכחה נוספת לפופולאריות של ספורט מונח בישראל. הקהל הרב שמלא את האולם הוכיח כמה צמא הצבור גם להופעות ספורטאיות שעד היום נחשבו לפחות מוש"כות מן הכדורגל, דרך משל. לאומנות ה"אצילה של הגנה עצמית, כפי שכונה ה"בוקס בראשיתו, בתחילת המאה ה-19, נשקף עתיד רציני (וסוער למדי) בישראל, באם הופעת חיפה מצביעה על נטייה מסוימת בצבור חובב הספורט.

היחידים, שלא הניעו עפעף משך כל הערב, היו נציגיה התלאביביים של ביתר שבאו למדוד את כוח יריביהם העתידיים. לבד מה"שתיקה המובנת, היתה להם סיבה אחרת להיות מכוּעסים. הסיבה: אנשי מכבי תל"אביב סירבו להסיעם במכוניותיהם ואנשי

בדיוק בשעה הנכונה, בתקופת הגטיסה של הכדורגל הארצישראלי. הכוכבים בעלי ה"אסכולה הארופית כמו מייסר, ורמש, ה"חלו לדעוך לאט, ולא נראו סכויים רבים שהצברים יהיו מסוגלים להחליפם בהצלחה, ביחוד בתנאים הרעים שהועמדו לרשותם.

לאחר אחד המשחקים נגד הקבוצה הברי"טית וואנדררס, בשנת 1944, אמר מנהלה, מייגור קנדי, לעתונאים: "צעירים אלה לעולם לא ילמדו לשחק כדורגל על מגרש כמו האיכסד התל אביבי".

הוא צדק מבחינה הלכתית: שום שחקן אנגלי לא היה מצליח על דעתו לבזבז את מרצו במדבר בעל שני השערים. אך הוא שכח פרט אחד: לצברים לא היתה ברירה; אלה היו התנאים והם הסתגלו אליהם. למדו לשחק כדורגל.

הצעיר בשורה הראשונה. בעיטתו הראשונה של שייע בכדור נבעטה כ"אווו יום קיץ חם כאשר עברה משפתו משכונת מחלול הצפופה שעל שפת הים

גית מזו של מרבית חבריו. הוא הקריב את שריריו ברצון לכל מאמץ שורש מ"מנו, והגיע לבסוף ליום הנכסף: הכללתו בקבוצת הנוער של מכבי תל"אביב.

משך תקופה ארוכה שייע לא התבלט ב"קבוצה. צורת משחקו היתה מוזרה, לעתים גם מגוחכת. חבריו לעגו לו, טענו שלעולם לא יהיה שחקן של ממש. אך שני אנשים חשבו אז אחרת: אגון פולאק, מאמנה של הקבוצה הראשונה; יהושע גלור עצמו.

פולאק, שהתכוונן כבר אז להחליף כמה משחקניו הוותיקים, אך הנחשלים, בכוחות רעניים כאלו פוקס, יוסלה מרימוביץ, ציפה להתבררותו של הנוער הבלונדי פרוץ ה"בלורית שהחל מושך את עיניו המקצועיות. כאשר הגיע היום הגדול ושייע לבש את מדי הקבוצה הראשונה, המבוגרת, הוברר כי למשחק, נגד ביתר תל אביב החזקה, הוצב כרץ שמאלי, לא כחלוץ. הסיבה: שר"רת ההתקפה היתה מלאה, מלוכדת, לא הסכימה שחלוץ לא מנוסה יצורף אליה.

מכבי נוצח באותו יום. שייע לא השלים עם העובדה שיהיה עליו למלא בעתיד תפקיד הגנה. הוא האמין כי כשרונו האחד הוא: הבקעת שערים. גם פולאק, שהעריך תמיד את המהירות, סבר כמוהו. מצא שעה כשרה לשנות לחלוטין את ההרכב הישן, לצרף את הצעיר הנמרץ לשורה הראשונה.

באה שעתו של שייע להוכיח את יעילו: בכל שבת פלט את דרכו קרוב יותר אל שער היריב, ניצל כל הזדמנות שניתנה לו להבקיע. למרות זאת היתה הביקורת עליו לא תמיד חיובית. הכדורגל הישראלי חונך על ברכי אסכולת מרכז-אירופה, בע"לית הסניקה והברק החיצוני, מסיירות כדור מרגל לרגל, משחק קיבוצי מחושב. משיחקו של שייע היה שונה, אך תכליתי יותר, מבחינת עצם מטרות האמיתית של המשחק: הבקעת שערים.

הקהל נחלק בדעותיו. הוא אמנם אהב לראות את הכדורים שפרפרו בשער, אך הגיב בשלילה על ערעור ההתקפה המלוכדת ושובת העיץ.

כמויות גדולות של מים צוננים. גם בעיני חבריו לקבוצה הפך שייע לבעיה מסובכת: הוא הפריע למרבית הטוטי ה"חלוצים, גרם בהתפרצויות היחיד שלו ל"תרעומת חבריו, הוחזר לבסוף לתפקידו ה"ראשון: מגן.

עם פרוץ הקרבות צורף ליחידת חימוש. נפרד, כיתר חבריו, לתקופה ממושכת מן הכדור העגול. באביב 1949 הצליח להסי"תנו, כשחקן חליפין, לנבחרת הישראלית שסטה לארצות הברית לתחר עם הקבוצות החלשות שם, לצבור דולרים למען המגבית היהודית. את המטרה השנייה השיגו על כדורגלנים יותר בנקל מאשר הצלחות מן המגרש. השחקנים, שלא נגעו בכדור זמן רב, חזרו לארץ לאחר סיור בלתי מוצלח, מצאו את הכדורגל הישראלי אפוף תרדמה עמוקה. כדי לחסלה היה צורך בכמויות גדולות של מים צוננים.

שייע התין כמות גדולה של מים אלה. במרץ רב השליך עצמו לתוך קלחת אמרי"נים ותחרויות. גופו, שהתפתח בינתיים להפליא, מהירותו וכוח הסבל שלו, יצרו יחדיו מכונה שלא ידעה מעצור. אך צורת משחקו עדיין לא נראתה טובה בעיני האחי"ראים שהרכיבו את נבחרת ישראל שיצאה

עם פרוץ הקרבות צורף ליחידת חימוש. נפרד, כיתר חבריו, לתקופה ממושכת מן הכדור העגול. באביב 1949 הצליח להסי"תנו, כשחקן חליפין, לנבחרת הישראלית שסטה לארצות הברית לתחר עם הקבוצות החלשות שם, לצבור דולרים למען המגבית היהודית. את המטרה השנייה השיגו על כדורגלנים יותר בנקל מאשר הצלחות מן המגרש. השחקנים, שלא נגעו בכדור זמן רב, חזרו לארץ לאחר סיור בלתי מוצלח, מצאו את הכדורגל הישראלי אפוף תרדמה עמוקה. כדי לחסלה היה צורך בכמויות גדולות של מים צוננים.

שייע התין כמות גדולה של מים אלה. במרץ רב השליך עצמו לתוך קלחת אמרי"נים ותחרויות. גופו, שהתפתח בינתיים להפליא, מהירותו וכוח הסבל שלו, יצרו יחדיו מכונה שלא ידעה מעצור. אך צורת משחקו עדיין לא נראתה טובה בעיני האחי"ראים שהרכיבו את נבחרת ישראל שיצאה

* בקשר לידעה אחרת על אגון פולאק ראה אגרת העורך לקורא.
** בו נגפו בשלושת המשחקים.

שייע מבקיע את השער במשחק תורכיה-ישראל בתל-אביב

על חזונו של שער, ענין קטן של פונטה

ביתר נאלצו לשכור מכונית מיוחדת, להגיע בה לחיפה.

כדורגל

השד הבלונדי

(ראה שער) הייתי רוצה שתהיה זו בת, לחשה בתיה גלור לבעלה אריה כאשר הובאה לבית החולים הטהר בתל אביב. היתה זו משאלה טבעית של אם שהביאה לאור העולם, שני תיים קודם לכן, בן בכור, ברוך. המשאלה לא נתמלאה. הגולד היה גם הפעם בן.

עשרים וחמש שנים לאחר אותו יום קיץ הודו עשרות אלפי חובבי כדורגל בארץ ב"תשואות טוערות לשחקן מס' 1 של ישראל, יהושע גלור, הוכיחו בכך כי הטבע לא טעה, הפעם לפחות, בבחירתו, העשיר את הארץ עניית הספורט באלוף מלידה. שייע, לפי כניויו, כבש את לב הקהל ממש באותה מהירות בה נהג להתפרץ אל

שער היריב. הוא הופיע על מגרש הכדורגל התל אביבי, אל הבית היותר נוח במקצת שבצפונה של העיר. על רחבת האספלט, מתחת לפסל המיתוס של הגמל העמוסף, שיחק עם ילדי השכונות מבוקר עד חשכה. פרט לשעות הספורות בהן בילה בבית ה"ספר הדתי לבנים.

ריצתו הטבעית המהירה היתה לו כבר או לעזר רב, ואף כי היה אותה תקופה רזה למדי, החליט כי הספורט לו יתמסר יהיה כדורגל. ההשתתפות הפעילה באמוניו של מכבי תל אביב, שהתבטאה באיסוף ה"כדורים מאחרי השער, הפיחה בו גאווה לא מעטה, לבד מהנסיון שרכש בבעיטה בכדור ממשי ובהסתכלות במשחקם של אחי"רים.

כאשר, עקב מצבה החמרי הרחוק של משפחתו, שמנתה שבע נפשות, נאלץ ל"טוש את בית-הספר, החל הכדורגל חופש מקום נכבד יותר בחייו. את כל זמנו הפנוי בילה על מגרש הסמוך לביתו, ששקע עש"רות ילדים ונוער משוגע לכדורגל. התענינותו של שייע במשחק היתה רצי

שלמה אדיר, שופט הזירה, שניהל כמעט את כל הקרבות, וזה ליחס מיוחד מצד ה"מתאגרפים הנמרצים שסטו מן המקובל, לא רטנו על החלטותיו המדויקות. אדיר, בעל גוף ונסיין ספורטאי רב, נהג בעדינות כאשר מהר להפריד בין המתאגרפים החבוקים, וזה לתואר חיבה: הוא האמא של הזירה.

הספורט האצילי. נציגי חיפה ניצחו ב"סיכום הנקודות, עשו זאת ביחוד הודות למתאגרפם הקל יהודה עובד, ויצחק וייס"פיש איש המשקל הבינוני, משה סימן טוב החצי-כבד, וייספיש, שיצטרך להתמודד עם מתאגרף ביתר מס. 1, אשר כירובלום, אינו שש לקראת הקרב. על אף נסיונו העשיר אינו נמצא בכושרו הטוב ביותר, יאלץ להפעיל היטב את שריריו כדי לעמוד בפני מלך הכפפות הירושלמי.

לתלאביבים היתה הצלחה ניכרת במשקלות הקלים, אך שאלו נזרוב, נציגם הוחיך ב"משקל כבד, וזה בקושי רב להכניע בנקר דות את הצעיר החיפאי בן התשע-עשרה, משה אדלר. אדלר החזיק מעמד איתן כל

רנהי

